

Магията на здравето

Роман Фад

Откъс

1.

Закони на Вселената. Кармични причини за заболяванията

В предишните ми книги вече стана дума, че Вселената е единно енерго-информационно поле, разумен, притежаващ собствено съзнание вид енергия. Ако умеем да пораждаме намерение, лесно можем да постигнем желаното, да материализираме мисълта си и да получим необходимите блага. Но за всичко се плаща. Генерирайки негативни мисли, извършвайки лоши постъпки, нанасяме на Вселената чувствителни удари, нарушаваме нейното единно пространство. За да ни накара да се замислим какво правим, подсъзнанието задейства ефекта на бумеранга.

Проблемът е, че нашето подсъзнание всъщност е Вселената, докато съзнанието, разумът, е само модел на Вселената, създаден от човека, от неговите предци, от социума. Този модел не е съвършен. Ние живеем с илюзии, създаваме ги и ги подхранваме, грижим се за тях и ги отглеждаме. Нашият разум не ни позволява да излезем извън границите на така създадения свят. Социалните споразумения пораждат страх – да не те сметнат за по-особен, да не се превърнеш в бяла врана. Страхът ни ръководи и ни диктува своите условия. И започваме да се страхуваме от всичко, а най-вече от това да излезем от рамките на малката вселена, с която сме свикнали.

Ако някой боледува дълго, той свиква със заболяването си. Не изпитва потребност да работи, да храни семейството си, да се грижи за децата. Напротив, всички се безпокоят за него, той е центърът на Вселената. Ако оздравее, ще трябва да си потърси работа, да започне да се труди, да отглежда децата, да домакинства, да решава различни въпроси и проблеми. И човекът се плаши. По-лесно му е да остави всичко така, както е. Тогава започва да си търси оправдания: няма да оздравея, аз съм слаб, за нищо не ставам, нищо не мога да променя... Вариантите могат да са безброй. А резултатът от подобни фрустрации е продължаване на болестта. Страхът от „пробуждането“ за нов живот води до деградация и смърт.

Някои хора споделят теорията, че физическото страдание извисява духовно и спомага за личностното израстване и едва ли не за достигането на нирвана. Те се гордеят с болестта си, харесват си я и дори не си помислят, че могат да се излекуват. Убедени са, че само чрез отредената им съдба ще могат да прозрат някои велики истини. Това е може би една от най-страшните заблуди.

Други често срещани заблуди са: „Имам кармично заболяване“, „Това е фамилна обремененост, неизбежно е“, „Имам лоша наследственост“, „В нашия род всички са умирила на четирийсет години“ и т.н.

Безспорно, има и кармични болести, има и болести, които се предават по генетичен път, но в сравнение с истинските техният брой не е чак толкова голям. А в основата им лежи самопрограмираното унищожение. Човек си внушава, че всичко е точно така, и се разболява. Задейства се една негативна нагласа, особено ако е поддържана мисловно от родителите и пра-пра-прабабите и дядовците. Пушката гръмва. В предишните си книги вече съм ви говорил за ефекта плацебо и ноцебо. Всичко това е от същия порядък.

Какво мога да ви посъветвам? На първо място престанете да се програмирате негативно. Постарайте се да намерите добър специалист, който да ви подложи на регресивна хипноза и да ви помогне да си спомните предишните си възплащения, за да намерите грешките и да ги поправите. В никакъв случай не се отчайвайте и не се отпускате. С увереност заявете пред Вселената, че възнамерявате да осъзнаете грешките си и да оздравеете. Мислено си представете, че всички клетки във вашето тяло са здрави. Насочете цялата си енергия и вяра към мисълта: „Аз съм здрав/а“.

Не забравяйте, че човек може да се постави в зависимост от някоя болест също както от наркотиците, алкохола и тютюнопушенето. Но тази зависимост е ваша собствена илюзия, която вие самите сте създали.

Трябва да помните, че понякога човек е преследван от клетви и орисвания, дадени в предишните му животи. Например орисване за бедност, безбрачие, себеотричане. Точно затова в настоящия живот вие имате финансови проблеми, не можете да си намерите партньор/ка в живота или сами си вредите, като не се приемате такива, каквито сте. Тогава трябва да се отречете от старите клетви, да кажете на Вселената, че те вече не действат, че тези уроци вече са усвоени и не се нуждаете от тях.

Формулировката на отричането може да бъде всякаква, не се страхувайте да импровизирате. Седнете спокойно. Най-добре е да сте сами в стаята. Затворете очи и мислено или на глас (както искате) кажете: „Отричам се от орисванията за бедност, безбрачие и себеотричане. Моля да бъда избавен от последиците от тези орисвания“.

Представете си, че и тялото, и мислите ви са концентрирана енергия. Те функционират в синхрон, заедно. Когато синхронът е нарушен, настъпва дискомфорт. Първоначално във фин, после във физически план. Лекият дискомфорт преминава в депресия, тя на свой ред пречи на семейното ви щастие, на работата, после възникват проблеми в организма и съответно болести. По силите ни е да обърнем този процес! Важното е да осъзнаем, че всеки проблем е решим, че болестта е лечима. Без вътрешна увереност нищо няма да постигнем. Можете да използвате спомагателни техники: народна медицина, акупунктура, чигун и др. Те ще поддържат увереността ви, но също така са важни нагласата и начинът ви на мислене. Негативните чувства пораждаат дисбаланс, десинхронизация, деструктивност. Позитивните създават покой, умиротвореност, синхронизация, възвръщане на баланса.

Не забравяйте, че всичко, което ви се случва в живота, е по ваша воля. Самите вие сте източник на собствените си успехи и неуспехи, здраве и болести. Друг е въпросът, че невинаги можете да си обясните защо се случват някои неща. За целта ще трябва да се мобилизирате и да промените обичайния си начин на мислене и поведение, да осъзнаете причините, които са ви довели до този или онзи проблем. Най-трудно е да разбереш, че не си прав. Че трябва да се промениш. Да осъзнаеш грешките си. Да си ги кажеш на глас. Е, да, най-лесно е да обвиниш някой друг – майка си, баща си, началника в службата, съпруга/та си, съседите... Но нищо няма да се промени. Ние доброволно поемаме ролята на жертвата и ролята на насилника и с годините свикваме с тази игра, без да се опитваме да променим правилата. Когато жената казва на мъжа си (или обратно), че той е съсипал живота ѝ, а тя му е подарила младостта и хубостта си, това са глупости. Тя (той) сама го е пожелала, сама доброволно е влязла в тази роля, можела е да постъпи другояче, но не е поискала. Човек се опитва да спекулира с гузната съвест на другия, да го предизвика и в отговор да получи клетви за вяроност, разкаяние,

мъничко нежност и внимание, но всичко това е просто манипулация. Знам, че мнозина ще ми се ядосат за тези думи, но те са истина. Само чрез осъзнаване човек може да стигне до пречистване, да промени себе си и здравето си. Другояче не става.

Особено е опасно по същия начин да манипулирате децата. „Аз съм те родила, отгледала съм те, а ти...“ – забравете тази фраза! Вие сте родили детето си от егоистични подбуди. Такъв е бил вашият избор. Детето не ви е молило за това и с нищо не ви е длъжно. Ще трябва да го оставите на мира и да го обичате такава, каквото е, без условия.

Помнете, че каквото и да сте имали в миналото, то си остава в миналото. Винаги може да се започне отначало и животът ви да поеме по нов път.

Престанете да прехвърляте отговорността и вината върху другите. Престанете да се страхувате от света около вас. Махнете щампите от съзнанието си, тези от типа „Светът е жесток“. Светът е такъв, какъвто го виждате. Ако искате да е добър, не се страхувайте от него, престанете да го мразите, посрещайте всеки ден с радост.

Неведнъж съм ви казвал, че мисълта е материална. Всяка мисъл – било позитивна, било негативна. Вие сами програмирате своя свят, своята вселена, живота и съдбата си. По силите ви е да промените всичко. Само трябва да го повярвате и да се държите по съответния начин.

Идва например при мен една клиентка и се оплаква, че всичко в живота ѝ върви по един и същ сценарий. Тя започва работа, работи два-три месеца и след изпитателния срок я уволняват. И така много пъти. Естествено, жената има грехове, но и самозабравилите се началници използват нейния труд и по време на изпитателния срок ѝ плащат по-малка заплата. Започваме да анализираме ситуацията. Не стига, че тя самата се държи така, че настройва целия колектив срещу себе си, ами и сама се е настроила, че ще я уволнят и си е програмирала определено поведение. Резултатът е очевиден. След дълго отработване на положението, след коренна промяна на мисленето, тя успя да намери престижна работа и после дори да стане началник-отдел. Понякога ми се обаждат и все повтарят: „Роман, не разбирам как преди бях сляпа за толкова очевидни неща. Ако при мен сега дойде да кандидатства за работа такъв служител, веднага щях да го отпратя. Е, не съвсем – щях да го изпратя при вас“.

Ако трябва да вземем предвид родовата карма, на първо място се налага да се обърнем към родителите ви, а също и към бабите и дядовците ви. Постепенно ще задълбочим темата за миналите прераждания. Да не говорим, че това е тема за отделна книга. Но трябва да започнем отнякъде.

Например в семейство Х всички жени са по-волеви, а в семейство У всички мъже са по-малодушни. Съответно родителите са отглеждали децата си в обичайните за себе си условия. Примерът, особено родителският, е заразителен. Детето започва да подражава на баща си или на майка си и избира модела на поведение, който е приет в семейството. Неговият стремеж да бъде различно и да отстоява себе си влиза в разрез с общоприетите рамки. По правило детето се примирява и започва да копира възприетия у дома модел. Така му е по-лесно да оцелее и да се нагоди. С майчиното мляко то поема и начина на мислене на родителите, бабите, дядовците, чичовците и лелите. „Който не работи, не трябва да яде“, „Всичко се постига с труд“ и т.н. Понякога му се набива следният погрешен начин на мислене: и да работиш като вол, пак ще си умреш беден. Оптимистично, няма що! Научават детето да мисли така и програмират съдбата му. Ако то не разбере навреме колко е пагубно това разбиране, ще повтори съдбата на своите родители, а също и на всички свои пра-пра-пра... Ето ви я родовата карма. Това са елементарни неща. Но има и по-тежки грешки и деяния.

Нашите мисли са препускащи коне, които ни отнасят или към пропастта, или към върха. Когато детето казва, че иска да стане артист, а му отговарят: „Къде си тръгнал с тази физиономия!“, програмират съдбата му.

Помислете, анализирайте детството си, отървете се от натрупаните негативи и погрешните стереотипи и няма да забележите как животът ви кардинално ще се промени.

Не бива да забравяме още нещо. Не позволявайте на желанията си да ви завладеят изцяло. Не бива те да ви владеят, а обратното! Вие трябва да подчините на своята цел всичко и светът ще ви се притече на помощ. А ако се превърнете в роб на желанията си, няма как да контролирате положението. Така се озовавате в каруца без кон, която с огромна скорост лети по нанадолницето.

Не забравяйте, че всяка мисъл е материална. Всяка! Ако мислите, че сте заслужили болест или бедност, значи е така. Ако ви е страх от болест или бедност, по този начин ги привличате в живота си. Много внимавайте със своите мисли, желания и намерения. Мисълта за нещо лошо е не по-малко материална. Не бива да желаете на другите зло – енергията на тази мисъл като бумеранг се връща към вас. С други думи, мисълта е равна на действие. Научете се да проследявате мислите си и да променят негативите в позитиви или поне в нещо неутрално. Работейки с мислите, ще прекъснете както кармата на предишните си прераждания, така и кармата на сегашното.

Всяко събитие си има първопричина. За да избегнете даден проблем, трябва да потърсите корена му. Напомням ви още един много важен факт – колкото човек е по-чист нравствено, толкова по-трудно може да му се изпатят уроци и проклетия, защото неговия енергиен щит е по-здрав. Страховете и пороците отслабват имунната му система и спомагат за проникването на болестотворни бактерии и микроби.

Не забравяйте също, че трябва да приемате всяка ситуация с благодарност, като урок, който ви предстои да усвоите и да излезете с чест от ситуацията. Само тогава нещата ще се променят радикално и ще настане благоприятен период. Ако не сте положили достатъчно усилия или сте се предали, животът ви няма да се нареди – трябва да се преборите.

Опитайте се да анализирате важните събития в своя живот.

Помислете какви уроци сте получили и как сте се справили.

Повтаряли ли са се те отново?

Ако да, колко често?

Какви важни неща се случват сега в живота ви?

Как се справяте с положението?

Смятате ли, че бихте могли да направите още нещо? Да погледнете на нещата от друг ъгъл?

Когато се опитвате да решите някакъв проблем, колко често ви спохождат съмнения?

Сигурни ли сте, че искате точно това, което сте си пожелали? Или дълбоко в душата ви ви се струва, че се нуждаете от нещо друго, но се страхувате да го формулирате или не можете да го направите?

Отговорете на тези въпроси и ще си помогнете да формулирате намеренията си по-ясно и да решите проблема.